

AFDELING
BESTUURSRECHTSPRAAK

Uitspraak met toepassing van artikel 8:54, eerste lid, van de Algemene wet
bestuursrecht op het hoger beroep van:

(hierna: de vreemdeling),
appellant,

tegen de uitspraak van de rechtbank 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats
's-Hertogenbosch, (hierna: de rechtbank) van 30 maart 2010 in zaak nr.
10/9808 in het geding tussen:

de vreemdeling

en

de minister van Justitie (hierna: de minister).

1. Procesverloop

Bij besluit van 15 maart 2010 is de vreemdeling in vreemdelingenbewaring gesteld. Dit besluit is aangehecht.

Bij uitspraak van 30 maart 2010, verzonden op dezelfde dag, heeft de rechtbank het daartegen door de vreemdeling ingestelde beroep ongegrond verklaard en het verzoek om schadevergoeding afgewezen. Deze uitspraak is aangehecht.

Tegen deze uitspraak heeft de vreemdeling bij brief, bij de Raad van State binnengekomen op 2 april 2010, hoger beroep ingesteld. Tevens heeft hij daarbij de Afdeling verzocht hem schadevergoeding toe te kennen. Deze brief is aangehecht.

De minister heeft een verweerschrift ingediend.

Vervolgens is het onderzoek gesloten.

2. Overwegingen

2.1. Hetgeen in het hoger-beroepschrift is aangevoerd en aan artikel 85, eerste en tweede lid, van de Vreemdelingenwet 2000 voldoet, kan niet tot vernietiging van de aangevallen uitspraak leiden. Omdat het aldus aangevoerde geen vragen opwerpt die in het belang van de rechtseenheid, de rechtsontwikkeling of de rechtsbescherming in algemene zin beantwoording behoeven, wordt, gelet op artikel 91, tweede lid, van deze wet, met dat oordeel volstaan.

2.2. Het hoger beroep is kennelijk ongegrond. De aangevallen uitspraak dient te worden bevestigd.

2.3. Het verzoek om schadevergoeding dient reeds hierom te worden afgewezen.

2.4. Voor een proceskostenveroordeling bestaat geen aanleiding.

3. Beslissing

De Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State

Recht doende in naam der Koningin:

- I. bevestigt de aangevallen uitspraak;
- II. wijst het verzoek om schadevergoeding af.

Aldus vastgesteld door mr. A.W.M. Bijloos, lid van de enkelvoudige kamer, in tegenwoordigheid van mr. H. Vonk, ambtenaar van Staat.

w.g. Bijloos
lid van de enkelvoudige kamer

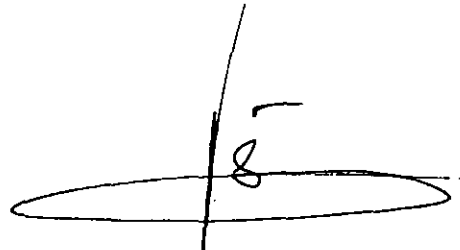
w.g. Vonk
ambtenaar van Staat

Uitgesproken in het openbaar op 27 april 2010

345-633.

Verzonden: 27 april 2010

Voor eensluidend afschrift,
de secretaris van de Raad van State,

A handwritten signature in black ink, consisting of a vertical line on the left, a horizontal line across the middle, and a large, stylized 'S' or 'V' shape on the right.

mr. H.H.C. Visser

Postadres Postbus 264
2501CG's-Gravenhage

• Haaglanden

Regio Haaglanden
Korpsonderdeel 15 Vreemdelingenpolitie
Behandeld door W.L.F. van der Kraats
Telefoon 070 - 424 1111
Fax 070 - 424 1129
V-nummer / Zaak / Zaak - 15/03/2010
Datum 15/03/2010
Onderwerp M110-A Maatregel van Bewaring

Maatregel van Bewaring

Ik, ondergetekende,

Willem Lodewijk Frederik van der Kraats, inspecteur van het regionaal politiekorps Haaglanden, belast met het toezicht op vreemdelingen, tevens hulpofficier van justitie, leg met het oog op de uitzetting aan

de vreemdeling, zich noemende:

Achternaam :
Voorna(m)en :
Geboortedatum :
Geboorteplaats :
Geboorteland : Irak
Nationaliteit(en) : Iraakse, Onbekend
Geslacht : mannelijk

IND lokatie:	Meriahoeve	
Deasernr:		
ULAD ontvangstdatum		
Brislnr:		
IND ontvangstdatum:	16 MRT 2010	
Registratie in IND:	naam mdr:	
	datum:	unit:
Invoercontrole:	naam mdr:	
	datum:	unit:

de maatregel van bewaring op, zoals bedoeld in artikel 59, eerste lid, aanhef en onder a, van de Vreemdelingenwet 2000 (geen rechtmatig verblijf).

Deze maatregel wordt gevorderd door het belang van de openbare orde omdat er aanwijzingen zijn om te vermoeden dat betrokkene zich aan de uitzetting zal onttrekken, hetgeen blijkt uit het feit dat betrokkene

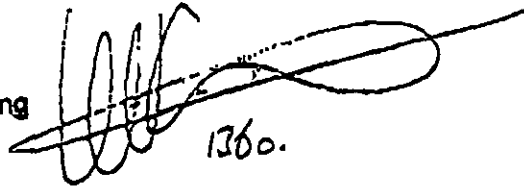
- Niet beschikt over een identiteitspapier als bedoeld in artikel 4.21 van het vreemdelingenbesluit 2000
- Geen vaste woon- /verblijfplaats heeft
- Zich niet gehouden heeft aan zijn vertrektermijn
- Niet beschikt over voldoende middelen van bestaan

De maatregel is opgelegd:

Plaats : Den Haag
Datum : 15/03/2010
Tijd : 16:07 uur.

~~minister~~
De ~~Staatssecretaris~~ van Justitie,
namens de ~~Staatssecretaris~~ ~~minister~~
de hulpofficier van justitie,
de Inspecteur,
W.L.F. van der Kraats

Handtekening

1360.

Een afschrift van deze maatregel is onmiddellijk aan de vreemdeling uitgereikt.

Beroep tegen deze maatregel kan schriftelijk worden ingesteld bij de rechtbank te 's-Gravenhage, Centraal Intakebureau Vreemdelingenzaken te Haarlem, faxnummer 023 - 512 8736. Hierbij dient gebruik te worden gemaakt van het model beroepschrift, zie 'www.rechtspraak.nl'.

30. MAA. 2010 11:11

NR. 039 P. 2/4

uitspraak

RECHTBANK 's-GRAVENHAGE

Nevenzittingsplaats 's-Hertogenbosch

Sector bestuursrecht

Zaaknummer: AWB 10/9808

Uitspraak van de enkelvoudige kamer van 30 maart 2010

inzake

gebooren op
nationaliteit Iraakse,
verblijvende te Zeist in het detentiecentrum,
eiser,
gemachtigde mr. R. Veerkamp,

tegen

de minister van Justitie,
te Den Haag,
verweerder,
gemachtigde S. Faddach.

Procesverloop

Op 15 maart 2010 is eiser op grond van artikel 59, eerste lid, aanhef en onder a, van de Vreemdelingenwet 2000 (Vw 2000) in bewaring gesteld.

Op 15 maart 2010 is namens eiser tegen zijn inbewaringstelling beroep ingesteld.

De zaak is behandeld op de zitting van 23 maart 2010, waar eiser is verschenen in persoon, bijgestaan door zijn gemachtigde. Verweerder is verschenen bij gemachtigde.

Overwegingen

1. De rechtbank beoordeelt thans of de toepassing of tenuitvoerlegging van de maatregel van vreemdelingenbewaring in overeenstemming is met de wet en bij afweging van alle daarbij betrokken belangen in redelijkheid gerechtvaardigd is.
2. Eiser heeft – kort weergegeven – aangevoerd dat tegen de uitspraak van de rechtbank strekkende tot ongegrondverklaring van de asielaanvraag van eiser op 4 februari 2010 hoger beroep is ingesteld en geen reden valt te bedenken waarom eiser het hoger beroep niet in Nederland mag afwachten. Voorts stelt eiser dat hij in de val is gelokt en dat het onredelijk is dat een medewerker van het COA eiser op verzoek van de politie heeft aangewezen. Ten onrechte bevindt het verzoek van de Dienst Terugkeer en Vertrek (DT en V) aan de politie zich niet bij de stukken. Voorts hield eiser zich aan de meldplicht, heeft hij een W-document

30. MAA. 2010 11:11

NR. 039 P. 3/4

AWB 10/9808

2

en ontving hij een toelage van het COA, zodat met een lichter middel had kunnen worden volstaan.

3. De rechtbank is van oordeel dat verweerder op goede gronden eiser krachtens artikel 59, eerste lid, aanhef en onder a, van de Vw 2000 in het belang van de openbare orde en met het oog op de uitzetting, in bewaring heeft gesteld. De rechtbank neemt daarbij in aanmerking dat eiser:

- geen rechtmatig verblijf in Nederland heeft;
- niet beschikt over een identiteitsdocument als bedoeld in artikel 4.21 van het Vreemdelingenbesluit 2000;
- niet beschikt over een vaste woon- of verblijfplaats;
- niet beschikt over voldoende middelen van bestaan;
- zich niet heeft gehouden aan zijn vertrektermijn.

Het voorgaande is voldoende grond ernstig te vermoeden dat eiser zich aan zijn uitzetting zal onttrekken. Een W-document is anders dan eiser lijkt te stellen geen identiteitsdocument als bedoeld in artikel 4.21 van het Vb 2000. Voorts is een toelage van het COA volgens vaste rechtspraak van de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State niet te beschouwen als het beschikken over voldoende middelen van bestaan. Gelet op het voorgaande kan het bevel tot bewaring de rechterlijke toetsing in zoverre doorstaan en behoefde verweerder niet te volstaan met een lichter middel. De omstandigheid dat eiser zich hield aan zijn meldplicht is niet aan de bewaring ten grondslag gelegd, zodat dit aan het voorgaande oordeel niet afdoet.

4. Met betrekking tot de medewerking van een medewerker van het COA overweegt de rechtbank dat nog daargelaten of het door eiser daaromtrent gestelde de rechtmatigheid van de bewaring kan raken, naar het oordeel van de rechtbank geen rechtsregel eraan in de weg staat dat een medewerker van het COA medewerking als hier aan de orde verleent aan de vreemdelingenpolitie. Reeds daarom kan hetgeen eiser in dit verband stelt hem niet baten.

5. Het instellen van hoger beroep tegen de vorenbedoelde uitspraak van de rechtbank heeft geen schorsende werking en staat anders dan eiser meent op zich ook niet aan het opleggen van de maatregel van vreemdelingenbewaring in de weg.

6. Voorts schrijft geen rechtsregel voor dat een verzoek van DT en V aan de vreemdelingenpolitie, gesteld dat dit verzoek schriftelijk zou zijn gedaan of hiervan een schriftelijk bewijsstuk zou bestaan, aan het onderhavige dossier moet worden toegevoegd. In deze zaak is het verzoek overigens, zo is onweersproken gebleven, mondeling gedaan. De inhoud van het verzoek blijkt genoegzaam uit het proces-verbaal van staandehouding, overbrenging en ophouding van 15 maart 2010. Nu eiser niet heeft betwist dat een dergelijk verzoek is gedaan, bestaat in dit geval te minder aanleiding om hiervoor een nadere onderbouwing te eisen. Gelet op al het voorgaande is het dossier niet incompleet als door eiser gesteld.

7. Niet in geschil is dat roebel zicht op uitzetting bestaat en dat met voldoende voortvarendheid aan de uitzetting van eiser wordt gewerkt.

8. Hetgeen eiser overigens heeft aangevoerd valt niet te herleiden tot hetgeen de rechtbank bij de beoordeling van de rechtmatigheid van de aan eiser opgelegde maatregel van bewaring mag toetsen, zodat dit geen verdere bespreking behoeft. Daarmee is de rechtbank van oordeel, gelet op de stukken en het verhandelde ter zitting, dat de toepassing of

AWB 10/9808

3

tenuitvoerlegging van de bewaring niet in strijd is met de Vw 2000 en evenmin bij afweging van alle daarbij betrokken belangen in redelijkheid ongerechtvaardigd is te achten.

9. Gelet op het voorgaande moet de vrijheidsontnemende maatregel als bedoeld in artikel 59 van de Vw 2000 rechtmatig worden geoordeeld en dient het beroep ongegrond te worden verklaard.

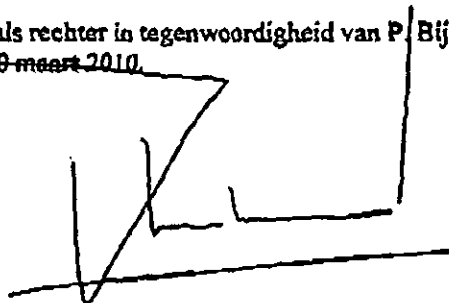
10. De rechtbank ziet geen aanleiding voor een proceskostenveroordeling.

11. Beslist wordt als volgt.

Beslissing
De rechtbank,

verklaart het beroep gericht tegen de bewaring ongegrond.

Aldus gedaan door mr. T. van de Woestijne als rechter in tegenwoordigheid van P. Bijen als griffier en in het openbaar uitgesproken op 30 maart 2010.

Partijen kunnen tegen deze uitspraak hoger beroep instellen bij:

*Raad van State
Afdeling bestuursrechtspraak
Hoger beroep vreemdelingenzaken
Postbus 20019
2500 EA Den Haag*

De termijn voor het indienen van een beroepschrift bedraagt één week na verzending van de uitspraak door de griffier. Artikel 85 van de Vw 2000 bepaalt dat het beroepschrift een of meer grieven tegen de uitspraak bevat. Artikel 6:5 van de Algemene wet bestuursrecht (Awb) bepaalt onder meer dat bij het beroepschrift een afschrift moet worden overgelegd van de uitspraak. Artikel 6:6 van de Awb is niet van toepassing.

Afschriften verzonden: 30 MAART 2010

JAP A JOE

advocatenkantoor

mr. h.k. jap-a-joe
advocaat
candidaat notaris
mr. r. veerkamp
mr. h.s.k. jap-a-joe
mr. c.t.w. van dijk
advocaten

utrecht,

2 april 2010

Afdeling Bestuursrechtspraak
van de Raad van State
Postbus 16113
2500 BC 'S GRAVENHAGE

tevens per fax 070-3651380

HOGER BEROEP VREEMDELINGENZAKEN

RAAD VAN STATE	
INGEKOMEN	
= 2 APR 2010	
ZAAKNR.	201002933
AAN:	√3
BEHANDELD: OD:	PAR:

Geeft eerbiedig te kennen:

, thans verblijvende in het Detentiecentrum Zeist te Soesterberg, ter zake dezer domicilie kiezende te Utrecht, Maliestraat 5 (3581 SH), ten kantore van de advocaat Mr. R. Veerkamp, die door hem ten deze tot gemachtigde is gesteld en als zodanig dit hoger beroepschrift ondertekent;

dat hij tijdig in hoger beroep komt van de uitspraak van de rechtbank 's-Gravenhage –zittinghoudende te 's-Hertogenbosch- d.d. 30 maart 2010; een kopie van de uitspraak gaat hierbij.

dat de zaak betreft: vreemdelingenbewaring;

dat ondergetekende verklaart tot het instellen van dit hoger beroep bepaaldelijk te zijn gevolmachtigd door appelland, geboren op _____ vreemdeling van Iraakse nationaliteit;

dat appelland zich met de bestreden uitspraak niet kan verenigen en daartoe de navolgende grief formuleert:

JAAR A JOE
advocatenkantoor

GRIEF

Ten onrechte overweegt de rechtbank in het a quo sub 5:

"Het instellen van hoger beroep tegen de vorenbedoelde uitspraak van de rechtbank heeft geen schorsende werking en staat anders dan eiser meent op zich ook niet aan het opleggen van de maatregel van vreemdelingenbewaring in de weg."

Toelichting

Betoogd is ter zitting bij de rechtbank dat verweerder duidelijk moest zijn richting appelland, waarbij ook op de mogelijkheid van detentie moest zijn gewezen.

Appelland is er wel op gewezen dat het hoger beroep in zijn asielprocedure geen opschortende werking had, doch vervolgens is hem slechts verteld (vertrekgesprek op 23 februari 2010) dat het COA de voorzieningen wellicht gaat beëindigen en hij moet medewerken aan een presentatie ter verkrijging van een vervangend reisdocument.

Appelland verbleef op dat moment in een asielzoekerscentrum (AZC), stempelde op de afgesproken tijdstippen en ontving zakgeld. Dit was ook op het moment van staande houding op 15 maart 2010 nog het geval.

De Dienst Terugkeer en Vertrek verzocht op 9 maart 2010 aan de vreemdelingendienst om appelland staande te houden ter fine van uitzetting, waarbij tevens werd medegedeeld dat personeel van het COA appelland zou aanwijzen. Aldus geschiedde.

Hier is geen sprake van behoorlijk bestuur, immers:

- de beslissing om een vreemdeling in bewaring kan niet slechts gebaseerd zijn op een verder niet in het dossier terug te vinden verzoek van de Dienst Terugkeer en Vertrek van verweerder;

JAAR A JOE
advocatenkantoor

- ook het feit dat er geen opschortende werking is verbonden aan het hoger beroep in de asielprocedure geeft geen vrijbrief tot het opsluiten van de betreffende vreemdelingen; daar dienen goede argumenten voor te bestaan; dergelijke argumenten zijn niet aangevoerd door verweerder; te denken valt bijvoorbeeld aan criminele antecedenten, het voorhanden zijn van reispapieren, duidelijke indicaties van onttrekking aan toezicht etc.; in casu niets van dit al: Integendeel wordt appelland nadat hij diverse malen heeft medegedeeld niet te zullen medewerken aan zijn vertrek naar "huis" gestuurd met als enige mededeling (dreigement) dat het COA "wellicht" de voorzieningen zal beëindigen.

De mededelingen van appelland dat hij niet zal medewerken aan zijn vertrek, zijn gedaan op 23 februari 2010 ten tijde van een zogenoemd vertrekgesprek tussen appelland en een medewerker van DT en V. Dit was mitsdien na het verstrijken van de vertrektermijn van 28 dagen na de uitspraak van de rechtbank in de asielprocedure de dato 7 januari 2010.

Het beleid van verweerder in deze alsmede de uitvoeringspraktijk zijn voorts niet helder. Bijvoorbeeld wordt door verweerder aan zogenoemde "Dublin-claimanten" geregeld schriftelijk vooraf medegedeeld dat zij op een aangegeven datum zullen worden staande gehouden door de vreemdelingendienst teneinde (gedwongen) naar het betreffende land in Europa te worden gebracht. Ook komt het geregeld voor dat de COA-voorzieningen van niet meer rechtmatig in Nederland verblijvende asielzoekers worden beëindigd hetgeen veelal betekent dat dezen met onbekende bestemming vertrekken. Naar aannemelijk is houdt zulks in dat verweerder in dergelijke gevallen heeft geoordeeld, dat er geen vreemdelingenbewaring diende te worden toegepast. Welke criteria daarbij worden gehanteerd is onbekend.

JAZ A JOE

advocatenkantoor

Relevant komt in dit verband ook voor het bepaalde in lid 1 van artikel 62 Vw 2000:
"De vreemdeling die geen rechtmatig verblijf heeft en die niet binnen de bij deze wet gestelde termijn Nederland uit eigen beweging heeft verlaten, kan worden uitgezet."

Het spreekt vanzelf dat het feit dat hoger beroep is ingesteld in de asielprocedure niet aan vreemdelingenbewaring in de weg staat. In de visie van appellant betekent dit even vanzelfsprekend dat niet zonder meer wordt overgegaan tot het toepassen van de maatregel van vreemdelingenbewaring.

MITSDIEN

het de Afdeling Bestuursrechtspraak van de Raad van State moge behagen het hoger beroep gegrond te verklaren, de uitspraak waarvan hoger beroep te vernietigen en voor zover mogelijk zelf in de zaak te voorzien door het oorspronkelijk beroep alsnog gegrond te verklaren met bevel tot onmiddellijke in vrijheidstelling van appellant zulks met veroordeling van verweerder (ex artikel 8:75 Awb) in de kosten die appellant in verband met de behandeling van de onderhavige procedure in beide instanties redelijkerwijs heeft moeten maken onder toekenning van een passende schadevergoeding voor ten onrechte ondergane vrijheidsbeneming aan appellant.

advocaat-gemachtigde

